UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Historia libri Machabeorum. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

nem ꝛ ciuitates ꝛ tributa Misit quoq; nũcios ad tribunos vt venirẽt ad se, et daret eis argentũ ꝛ aurũ et dona, alios q; misit occupare hierim ꝛ montẽ templi. Porro alios misit in gazam vt interficerẽt ioannẽ, sed p̃ currẽs ꝙdam in gazam, nũciauit ioanni q̃ facta fuerãt. Et ipse festinauit occupare hierim, ꝛ occidit eos ꝙ venerãt eũ p̃dere. Et factus ẽ p̃nceps sacerdotum post patrẽ suum.

Sequunt̃ tituli capitulor̃ in hist̃oriam machabeor̃. Libri secundi.

Recapitulatio. ca.j.
De cõmendatiõe ioannis hircani ca.ij.
De institutiõe xenodochior̃ et de morte ioannis. ca.iij.
De restitutione regni iudeor̃ per aristobolum ca.iiij.
De nece antigoni. ca.v.
De tyranide regis alexandri ca.vj.
De regno alexãdri et de filijs ei⁹ hircano et aristobolo. ca.vij.
De multiplici discordia fratrũ. ca.viij.
Qpompei⁹ hierusalem sibi tradita templũ expugnauit. ca.ix.
De diuisione iudee in pentarchias. ca.x.
De fuga aristoboli et iterata eius captiuitate ca.xj.
De reditu aristoboli in syriam et eius morte. ca.xij.
Qantipat̃ trãsiuit in gr̃am cesaris ca.xiij.
Qantipr̃ procurator iudee creat⁹ ẽ. ca.xiiij
Qherodes fact⁹ est p̃ses galilee, ꝛ p̃nceps militie regis syrie. ca.xv.
De morte iulij cesaris et signis. ca.xvj.
Qherodes adhesit cassio. ca.xvij.
De nece antipr̃i vindicata p herodẽ. ca.xviij.
De vxoribꝫ herodis et liberis ei⁹. ca.xix.
Qherodes et phasel⁹ tetrarche iudee facti sunt ab antonio. ca.xx.
Qherodes rex iudee creat⁹ ẽ rome. ca.xxj
Qherodes pulso antigono posit⁹ ẽ in throno regni in hierusalẽ. ca.xxij.
De morte mariãnes dolo salome. ca.xxiij
Qaugust⁹ addidit regno herodis traconitidem et ituream. ca.xxiiij
De herodianis. ca.xxv
De offensa herodis in filios. ca.xxvj.

Prefatio in hist̃oriã scõi libri machabeor̃.

Ecundus li

ber machabeor̃ non ẽ hi
storie, p̃secutio: sz p̃secute
recapitulatio Est em̃ ep̃la
quã scripsit iudas macha
be⁹ et senat⁹ iudeor̃ hie
rosolymite dispsioni iudeor̃ q̃ exulabat in diuersis regionibꝫ orbis, et maxime in egypto
in qua insinuauerũt eis duas a se solennitates nouiter institutas, hortãtes vt eas susciperẽt et solẽnizarẽt ꝙtannis. Una de purificatiõe templi quã fecerãt vicesima q̃nta die mẽsis casleu, post tres ãnos pollutõis facte ab antiocho. Altera quã instituerãt: xiij. die mensis adar qõ est martij, q̃ dicebat voce syriaca p̃die mardochei, diem scz quã istituerãt p incredibili victoria, quã habuerũt infecto nicanore, cui⁹ caput ꝛ manũ ꝓtra templũ suspensa p̃dixim⁹. Nibilo min⁹ hortãtes vt solenne agerent die scenophegie, ꝛ diez ignis ꝙ dat⁹ est de crastina q̃ qñ neemias obtulit sacrificia. In hoc aũt loco hui⁹ ep̃le legitur hieremias abscondisse arcaz et altare incensi in speluncã montis in q̃ moyses ascendit, ꝛ vidit dei hereditatẽ. Et accesserũt quidam qui sequebant̃ hieremiã, vt notarẽt sibi locũ ꝛ nõ potuerũt inuenire Quos culpãs hieremias dixit. Ignot⁹ erit loc⁹ donec congreget de⁹ cõgregationẽ populi ꝛ p̃pitius fiat et tũc ostẽdet dñs hec, et apparebit maiestas dñi et nubes sicut in dieb⁹ moysi, ꝛ sicut cũ salomon fecit vt loc⁹ sanctificaret magno deo Qõ ergo sup̃ dixim⁹ epiphaniũ dixisse hieremiã alit̃ manifestacõe arce fortasse mysticũ fuit Ne aũt hierosolymite videret̃ sine causa has instituisse solẽnitates, recapitulauerũt in ep̃la bella q̃ fecerãt ꝓtra hostes, qui frequẽter ebullierãt de persida. Et qũo liberati erãt a dõ in manu fortꝫ ꝛ signis ꝛ p̃digijs innumerabilibꝫ. In hac aũt recapitulatiõe apposita sũt quedã, que in p̃dicta nõ leguntur hist̃oria, quor̃ quedã tã supra posuim⁹ sup-

Judi duce mardocheo solẽnitatẽ, xiij die eiusdẽ mẽsis instituerũt in memoriam ei⁹, qz victoriaz de inimicis eor̃ habuerãt, xiij. die eiusdẽ mensis qñ bos occiderãt p̃ puiclas vsq; ad. lxxv. millia licẽtia eis data ab asuero. sic habes sup̃ in libro hester circa finẽ eiusdem.

pressa ꝓo ibi nūc supplebim⁹ Forma ꝓo epi stole hec est. Popul⁹ q̄ ē hierosolymis ⁊ ī iu dea, senatusq; ⁊ iudas, aristobolo mḡro pto lomei regis qui ē de genere christoꝝ sacerdo tū et his q̄ in egypto sūt iudeis salutē et sani tatē. Benefaciat vobis deus, et det vob cor oīb⁹ vt colatis eū, et faciatis eius volūta tez. Adaperiat cor vestrū in lege sua, ⁊ in pre ceptis suis, ⁊ faciat pacē Exaudiat orationes vras et reconciliet vob, nec vos deserat ī tpe malo Et nūc hec sum⁹ orātes ꝓ vob De ma gnis aūt periculis a deo liberati magnifice gratias agam⁹ ipi, et cetera q̄ sequunt. Peri cula ꝓo sua et liberationes a deo factas enūe rare ceperūt, a morte ātiochi magni ⁊ a filio eius seleuco Qui cū pri⁹ tēplū honorare et de redditib⁹ suis p̄staret sumpt⁹ ad ministe riū sacrificioꝝ, ad suggestionē simonis ō tri bu beniamin q̄ erat p̄positus tēpli, ⁊ innide bat onie: misit eliodoꝝ ad spoliādū ꝓmune rariū, qō dixit nō ptinere ad rationē sacrifi cioꝝ Erant eō dē hec ꝓgregata ad victualia viduaꝝ et pupilloꝝ, et pleraq; erāt deposita diuitū Terminauerūt āt, psecutionē h⁹ epl'e in morte nicanoꝛ in hūc modū. Igit̄ his er ga nicanorē gestis: ex ill'tribus ab hebreis ciui tate ppessa vl'possessa, Ego q̄z in his finē fa ciā sermonis. Et siquidē bene et vt historie ꝓpetit ħ et ipe velim. Si aūt min⁹ digne cō cedendū est mihi Sic em̄ vinū semp bibere aut semp aquā ꝛriū est, alternis aūt vti dele ctabile, ita legentib⁹ si semp exact⁹ sit sermo non erit gratus. Hic ḡ erit ꝓsummatus.

Recapitulatio. Cap'lm. I.

Vero quedaz su

p peraddita in hac epistolari recapi tulatiōe sūmati tāgere curabim⁹. Sane in ꝓphanatione antiochi cū cogerent iudei a patrijs legib⁹ recedere, due mlieres delate sūt natos suos circūcidisse, q̄s infanti b⁹ ad vbera suspēsis cū publice p ciuitatē cir cūduxissēt carnifices p muros ꝓcipitauerūt Eleazar⁹ vn⁹ de ꝓmoribꝫ scribaꝝ ⁊ vir etate ꝓuect⁹: apto ore hīās ꝓpellebat suillas car nes sacrificij māducare. Quidā ꝓo veteres amici el⁹ carnes licitas secreto afferētes: ro gabāt vt sim'laret se ad impiū regis mādu care, qō renuēs aiebat Adolescētib⁹ exēplū forte malū derelīquā, ⁊ plagꝫ pempt⁹ memo riā mortis sue et exemplū ꝓtuꝫ reliq̄t. Cōti git aūt ⁊ vij. fratres vna cū matre ꝓhiben sos ꝓpelli a rege ad esuz porcine carnis, q̄b renuentib⁹ iussit rex corā eis sartagines ⁊ ol las eneas succēdi, ⁊ ꝓmogenito linguā am putari cui⁹ cute capitiꝫ abstracta: et sūmitate manuuz et pedū p̄cisa corā matre et fratrib⁹ missus ī sartaginē tor rebat Jn eūdē modū singuli fratrū ꝑm ordi nē geniture torq̄banť ꝓmissa tñ vnicuiq; ex hortatiōe vt regi obe diret ⁊ viuerez Supra modū aūt mater mira bilis ⁊ bonoꝝ memo ria digna singl'os hor tabať patria voce ⁊ fe minee cogitatiōi ma sculinū aīm īferēs di xit ad eos Nescio q̄l'r invtero meo apparui sti, nec em̄ ego spūm et aīam donaui vob neq; vitā ⁊ singl'oꝝ mē bra nō egoipa ꝓpegi sz q̄ formauit vos, spi ritū vob iterū cū mise ricordia reddet ⁊ vitā sicut nūc vosmetipos despicitis ꝓpter legez el⁹ Cūq; adhuc ado lescētior supeēt suade bat rex mīri: vt adole scēti fieret ī salutē Cū q; ꝓmissiſſz se suasurā filio inclinata ad illū patria voce dixit Fili mifere mei, dign⁹ fra tribꝫ tuꝫ effect⁹ susci pe mortē, vt ī illa mi seratiōe cū frib⁹ tuis te recipiā. Tūc rex in digne ferēs se derisuz ī hūc crudeli⁹ sup om nes desevit. Nouissi me aūt ⁊ p⁹ filios mī defuncta est Pro hac tāti progatiua marty rij asserunt plurimi ō bis, vij. frib⁹ eccle si Nom̄ martyris ad q̄ttuor extēdit. Dic tur martyr q̄ ꝓ confir uatiōe legis di mo rit vt machabei Di cit etiam martyr q̄p veritate p̄dicatōis morit vt hieremias ⁊ alij ꝓphete Dicit idem martyr q̄ loco ipius chri morit, vt infantes. Dicitur e martyr q̄ ꝓ confessiōe fidei et passiōis chri sti morit, vt petr⁹ et paulus. Et isti ꝓprie dicunt martyres, id est testes passionis xpi. Quoꝝ festū fa cit eccl'ia cū nullius veterꝫ testamēti mar tyris festū agat, nisi vij. machabeorum Pueroꝝ q̄z festum agit eccl'ia, ꝛ ad in feros descenderim. Vñ ī eoꝝ festo can ticū leticie subtice. Si obiciat ō ioan ne baptista dicim⁹, q̄ passiōis el⁹ festū nō agim⁹ sed nativi tatiꝫ que fuit figura nativitatis chri. Fe stū ergo decollatōis el⁹ nō est festū passi onis, p̄sertim cū ipe circa pasca decolla tus fuerit. ꝛ tpe tali caput el⁹ inventum fuerat. Alij tradunt duas esse dictiones eo q̄ tali tpe collata sint ossa eius.

am solennizare Additur quoq; in eadē epla q cū iudas aduersus timotheū dimicaret, apparuerūt aduersarijs de celo viri.v. in eqs ducatū iudeis pstātes, e quib⁹ duo machabeus medīū habentes, armis circūseptū cōseruabant: in aduersarios aūt tela t fulmina iacebāt Nec multo post tpe cū egrederetur iudas a hierolymis vt dimicaret aduersus lisiam apparuit precedēs eos eques in veste candida armis aureis hastā vibrans Additq; q ioppite rogauerūt iudeos secū habitātes ascendere scaphas quas parauerant in die festo ad colludendū. Cūq; in altū, pcessissent: summerserūt ex eis nō minus ducētos Quāobrem iudas ī nocte supueniēs portū succēdit, et scaphas extussit, refugos ab igne gladio pemit Jamnitis q; nocte supuenit, t portū cū nauib⁹ succēdit, ita vt lumen ignis appareret hierosolymis stadijs. cc. xl Additq; quoq; p plio cōmisso apud iamniā plures pstrati sunt ō iudeis Et venit iudas cū suis vt corpa pstratoz tolleret, et in sepulcris ponneret paternis. Jnuenerūt aūt sub tunicis interfectorū de donarijs idolorū, que apō iāniam fuerunt. Omib⁹ ergo manifestū factū est ob hanc causam eos corruisse. Et bñdixerūt iustū dei iudiciū, q occulta fecerat manifesta, et in pces conuersi rogauerūt deum vt delictū eorū obliteraret Atvero vir fortissimus iudas collatiōe facta a suis. xij. milia drachmas argēti misit hierosolymā offerre ea ibi p peccatis mortuoz vel delicto illorū in sacrificium. Addit quoq; q cū sceleratissimus nicanor psequeret iudā post fedus cuz eo initū, et postea fractum, cōperit iudā esse in locis samarie, t dispposuit bellū cōmittere cū eo ī die sabbati Judei ño q; sequebantur nicanorē p necessitatē dixert ei, vt honorem daret diei sanctificatiōis t deo qui vniuersa cōspicit, At ille quesiuit ab eis. Si potēs ē in celo qui imperauit ei diē sabbatoz Et dixerunt, Est de⁹ vnus in celo potēs, qui iussit agi diē. vij. At ille ait, Et ego potēs sum sup terrā, qui impero sumi arma, t negocia regis impleri Machabe⁹ aūt cū pauci eēnt cū eo, formidātes impetū nicanoris t multitudinē, singlos illorū iudeorū armauit non clypei t haste munitōe, sz sermonib⁹ optimis et exhortatiōib⁹, pīsertim exposito eis sōnio qō in eadē nocte viderat in hūc modū Videbatur oniam summū sacerdotē, q a puero in virtutib⁹ exercitatus fuerat manus ptendē tem et orantē p populo iudeorū, Post h̄ apparuisse et aliuz viruz etate t gloria mirabili circa illū: t onie dixisse Hic est amator pli israel, hic est qui multū orat p pplo, et ciuitate sancta hieremias prophēta ō, Extēdisse autem hieremiā dextram et dedisse iude gladiū aureum, et dicentē, Accipe sctm gladiū munus missuz a deo quo deijcies aduersarios pli mei israel Qua visione ohortati q erāt cū iuda impetū fecerāt in hostes, t pstrauerunt ex eis nō minus cz. xxx. milia. nicanore cū eis interfecto, et redierūt hierosolymā bñdicentes deū, et caput nicanoris t manū cū humero abscisam ptra templū suspenderūt Itaq; oēs ohmuni consilio decreuerūt nullo mō diē istū absq; celebritate preterire Hic terminat epla iude ad dispsionē iudeorum Terminata igit epistolari recapitulatiōe ad psecutionē historie reuertamur de ioanne filio simonis, psequentes.

De cōmendatione ioannis hircani.
Capm. II.

Ortuo simone m qui vltim⁹ quinq; filioz mathathie asamonei dux et sacerdos fuerat ī iudea successit ei fili⁹ eius ioannes: cognoīe hircanus a deuictis hircanis. quē iosephus ī trib⁹ cōmendat. in religiōe sacerdotū, in strēnuitate ducatus, t quia vir pheta erat. Qui insecut⁹ est ptolomeū, qui patrē eius dolo interfecerat, matrēq; eius cū duobus paruul' tenebat in vinculis t ohfugerat ad oppidū vltra hierichonta, qō agon vocabatur Obsessor quidē oppido, cum ioannes acrius insistebat, ptolomeus matrē ioannis t frēs sup muros vsq; ad sanguinis effusionez cedebat fractusq; pietate ioannes ab impugnatiōe se temperabat Matre tñ clamāte ne, p se sineret scel⁹ ptolomei inultū Mortem em̄ suā sic iudicaret īmortalitate meliorem. Ob hoc diut⁹ tracta obsidiōe septim⁹ aduenit annus feriatus a iudeis. Recessitq; ab obsidione ioannes, ptholomeus ño matre ipi⁹ et fratrib⁹ occisis cōfugit ad zenonez

philadelphie tyrannū, qui cotila cognominabatur.

De institutione xenodochiorū, et de morte ioannis Cap'lm. III.

POst hoc antiochꝰ pōticus rex syrie obsedit hierusalē. Quāobrē asportauit hircanꝰ duos de. viij. loculis circūstantibꝫ sepulcrū dauid ⁊ sustulit ex eis plus ꝙ tria milia talētorum, deditq; trecenta talenta antiocho vt ab obsidiōe recederꝫ, ⁊ vt placaret murmur populi de apertiōe sepulcri, de reliqua pecunia primꝰ instituit xenodochia pauperuꝫ in hierusalē, Samariā captā solo equauit quā post herodes instaurans sebastē dixit Mortuꝰ est autē ioannes. xxviij. annis rebꝫ optime amministratis relictis quinq; filijs Aristobolo primogenito et antigono cū tribus minoribus. Cunq; nullus eorum ad regēdū ꝑ'lm sufficeret, vxorē suā disertissimaꝫ iudee prefecit et filijs.

De restitutiōe regni iudeorum per aristobolum. Cap'lm. IIII.

ARistobolus vero impatiēs dominij materni: matrem cū tribus fratribꝫ minoribꝰ vinculauit in carcerē, et antigonū quē diligebat secūdū a se ꝟstituit. Imposuitq; sibi diadema, et restitutū est regnū iudee. Fluxerāt aūt a sedechia sub q̄ regnuꝫ fuerat interruptū anni quadringentiseptuagintaquinq;. et menses tres, vl'a reditu de captiuitate babylonis Unde sepe legit intermissum fuisse regnū vsq; ad hircanū et aristobolum ītransitiue, id est, vsq; ad aristobolū hircani Nec tamē regnauit aristobolꝰ nisi per annū, eo ꝙ matrē fame peremerat ī vinculis Cūq; egrotaret aristobolus in turre, que post ab herode dicta est antonia, redibat antigonꝰ de galilea, in qua multa ꝑclare fecerat, indutꝰ nouis armis et decentibꝫ. Cūq; ingrederet hierusalē in diebus scenopegiaꝝ ob honorez fratris, et vt ostētaret decorē armoꝝ populo armatus intrauit. Quod vidētes emuli ipius, et maxime vxor fratris, que oculos ī euꝫ iniecerat, sed ipse ei assensum non prebebat: accusabant eum dicētes aristobolo. Frater tuus audiens te egrotantē in manu forti et armata intrauit vt te perimat et regnet. Qō ita probare potes Jube eum venire ad te. si venerit armatus super his que dicimus certus esto Posuit ergo ad suggestionē vxoris Aristobolꝰ armatos in subterraneo qui pirgus stratonis dicebatur, per quē antigonꝰ transitum factur⁹ erat, qui si veniret armatꝰ eum interficerent Et aduocans fratrē aristobolus precepit nuncio vt diceret ei ne veniret armatus Sed regina corrupit nuncium muneribus vt diceret ei ꝙ cū armis descenderet, Affectaret enim cum rex videre in armorum decore.

De nece antigoni. Cap'lm. V.

DAt aūt eo tempore in hierusalē genitaliaꝫ quidaꝫ iudas noīe de heresi esseoꝝ q̄ ꝑ ꝟstellationē iudicauit de natiuitate puerorū, qui scholasticis suis arte sua ꝑdixerat de morte antigoni et die ⁊ locō. Js cū vidisset antigonū in armis gloriātē: exclamauit, Pape Hūc mihi pulcrum ē mori qū aīa me veritas interīt, mearūq; ꝑdic, ionū aliq̄ mendaciū deprehēsum est Uixit antigonꝰ iste, ⁊ hodie moritur⁹ erat in pirgo stratonis Locꝰ aūt ille ab hinc sexcētꝫ stadijs distat, horeq; diei sūt q̄ttuor Cūq; sic eiularet senex, paulo post occisus est antigonꝰ cū armatꝰ descēderet ꝑ pirgū stratonis secq; locoꝝ eq̄uocatiōe senex agnouit fuisse deceptū Audiēs aūt rex mortē fratrꝫ idoluit, adeoq; morbꝰ inualuit vt sanguinē lacerat⁹ viscerib⁹ euomeret Quē vnꝰ de seruul huic officio destinatꝰ foras et ferēs vbi antigonꝰ occisꝰ fuerat casu effudit sup adhuc extātes cruoris macl'as Quod videns ꝑ'lis exclamauit, asserēs nutu dei i occisi vltionē sanguinē libatū occisoꝝ Cūq; cassam clamoris rex scisciteret, nullusq; ei audere ꝑdere tandē mināti, ꝑ taciturnitate supplicīū verū qō erat ei indicauerē Et ingemiscēs ait, Fas nō erat vt dei lumē scelera mea latere ꝙten⁹ o corꝰ improbū matri fratriq; animā damnatā detineb Utinā nō paulati eis sanguinē meū libē, ſꝫ totū simul accipiāt. Et his dictis exp'rauit.

De tyrannide regis alexandri Cap'lm. VI.

MOrtuo vxore et q̄ prolē ex ea nō susceperat, fres viri soluit a vicul' matrē natu alei

randrū regem ꝓstituens. q̄ cognominat⁹ est lamneus, qui etiā modestia pstare videbat. Qui fratrē secundū interfecit quia ad regnū aspirare videbatur, tertiū secū viuere coegit priuatim, duxitq; vxorē nomine alexandraz que z saloma dicta ē. Hic adeo nequissim⁹ fuit, q; in .vij. annis circit quinquaginta ągz milia senioz interfecit, quia facinora eius detestabant. Cunq; offensus esset populo muniuit sibi palatiū in turri que baris dicebatur, sup quā postea ammiratus ē titus q; eaz iudei deseruerāt cū defendi posset a duobus ab oñi viuēte. Adeo aūt offensus erat iudeis, vt semel pcontanti ei quonaz pacto eos sedare posset respondērūt si moreret. Ob hoc in plateis hierusalē suspendit octingentos viros vxoratos, vxoresq; eoz et liberos necauit. Cūq; quieuisset a pliis, z q̄rtanis fatigaretur, morbum ex ocio natū putās intēpestiuꝰ laboribꝫ militie se reddidit, z .xxvij. regni sui anno mortuus est duos relinquēs filios, Hircanū et aristobolū. Sciensq; filios ꝓ patre iudeis odiosos regnum reliq̄t vxori. Que sibi sub viro beniuolentiā populi sepe cōparauerat tyrannidi ipsius sepius resistens, etiam simulataz religionē in habitu preferebat.

De regno alexandri et de filijs eius hircano et aristobolo.

Cap'm. VII.

Je dum regnaret hircanū primogenitū pontificez declarauit, cū futurū regē idicās q; modestus erat, minorē ꝓ aristoboluz eo q; feruētis animi videret: priuatim viuere coegit. Eo tēpore orta est in iudea heresis pharisеorum, de quibꝫ post cū sectis alijs explicabit, q̄z ꝓsilio vtebat in oñibꝫ alexādra, ita vt eoz ꝓsilio optimates q̄sq; iudeoz; aut exilio damnaret aut interficeret. Deniq; diogenē q; alexādro amicissimus fuerat occidit. Alienigenaz quidem duos sibi ꝓstauerat exercit⁹ vt in iudeos tutius debaccharet. Ꝓinde mlti ad aristobolū ꝓfugerāt, vt el⁹ patrocinio tuerent. Nono autem regni sui anno egrotauit alexādra, et aristobol⁹ collecta plurimoz manu post matrē se regnaturū declarauit. Ob ꝫ miserata quelas hircani mater: ꝓiugē aristoboli cū filijs in custodia recludēs: obsides accepit, ne regnū sibi aristobolus vsurparet.

De multiplici discordia fratrum.

Cap'm. VIII.

Él mortua aristobolus collecto exercitu ꝫ fratrez mouit arma. Cūq; egressi eēnt frēs in campis hierichontinis: vict⁹ hircanus fugit in hierusalem. Tandem ea lege in concordiam redierunt vt aristobolus regnaret. Hircanus ꝓo sub eo quibuslibet fungeretur honoribꝫ. Domos etiā ꝓmutauerunt. Erat aūt cū hircano antipat⁹ idumeus, cuius prudentiā z strenuitatē timens aristobolus calumnias ei pretendebat. Hic persuasit hircano vt se dolo circūuentū quereret, z vt ad arethā regē arabum ꝓfugeret, cuius auxilio rediret in regnuz. Noctu igitur egressi venerunt ad regem arabum in oppidum qō petra dicit, vbi regni sedes erat. Itaq; collecto exercitu aretha venit ī iudeā z obsedit hierusalē quā z recepisset: nisi dux rhomāoz scaurus soluisset obsidium. Jā enim syria desierat habere regē facta rhomanis tributaria. Dissuasq; erat pompeius a rhomanis ꝓtra tigranē regē armenie: z is scaurū miserat ꝓsidem syrie. Qui cum audisset dissensionē fratrum in iudea, ratus tempus esse quo ō facili iudeam poneret sub tributo in manu valida fines intrauit iudee. Ad quē legati a fratribus vtrinq; venerunt, auxilium eis hinc z inde postulātes. Corruptus aūt scaurus, ccc. talentꝫ missis ab aristobolo (quod ꝓtiū esse rhomanoz iosephus testat) ad arabes legatos mittit rhomanoz z pompeij nomē eis intentās nisi ab obsidione recederet. Recedens ergo aretha hircanum z antipatrum philadelphie collocauit. Qui frustrati spe arabum in aduersarios spem contulerūt. Cū enim pompeius damascum venisset, cū multis muneribus venerunt ad eum, orantes vt violentiam aristoboli dignā odio iudicaret et hircanum regno restitueret. Sed nec aristobolus sibi defuit, corruptione scauri freatus. Cum autem pompeius honorē regiuz

et nō exhibuisset idignās insalutato pōpeio
recessit. et recepit se in alexādriū. ꝓpter inexpu
gnabilē opidi munitionē. Quē collecto ro
manorum syrorūq; exercitu isecut⁹ ē magn⁹
iussitq; vt de opido ad se descēderet. Is ꝓ
q; ꝓ implo vocabat decreuerat pot⁹ pclita
ri q̄ parere Consilio tamē suo⁹ descendens
ab opido relictis ibi custodib⁹ ꝓcepit vt non
nisi manu sua sc̄tis ep̄lis obtēperarēt. abijt
q; hierosolymā. Quē statī isecut⁹ ē magnus
alacer factus circa hierichonta morte metri
datis sibi nūciata vbi pinguissima idumee
regio t palmar⁹ pluriū t balsamū nutrit Cu
ius inciso lapidib⁹ acutis robore stillantē la
chrymā ex vulneribꝫ colligunt.

Ex pompeius hierusalem sibi tradita tē
plum expugnauit.

Capl'm. IX.

Inq; hieroso

c lymā ꝓperaret. erit⁹ aristobol⁹ oc
currit ei: pecuniā pollicēs que
erat ī alexādrio. secq; de cetero impio roma
no pariturū. sz nihil hoꝝ effectū est. Missuꝫ
em̄ gabiniū ad recipiēdā pecuniā custodes
nec ī opidū receperūt His cōmot⁹ pompei⁹
aristobolū in custodiā collocauit Cū autem
obsedisset hierusalē orta est dissensio in vrbe
Nā fautores aristoboli vrbē tueri. fautores
hircani eā tradere romanis ꝓtendebāt. sz vi
cta ꝑs aristoboli in tēplū cessit Receptusq; ī
vrbē pompei⁹ templū expugnauit. Cūq; se
ptētrionalē vallē aggeribꝫ īpleret. labor esset
impfect⁹ nisi obseruatis septimis diebꝫ q̄bꝫ
opari iudeis fas nō est aggerē fieri ꝓcepisset
Hēse tū tertio phanū irruptū est. Faustus
aūt cornelius sille fili⁹ ꝓmus ingredi ausus
est. t irruētes rhomani ꝓphanauerūt tēplū t
vt alibi legit. equos in porticib⁹ stabulauerī
Ob quā rem tradit nunq; de cetero pugnas
se pompeiū quin vinceret. qui hactenus for
tunatissim⁹ fuerat Postero aūt die ingressus
templū pompeius ammiratus situm t or na
tum t religionē templi nihil inde tulit. ꝓrecī
piens edituis vt a sordib⁹ templū mundarēt
Cūq; imposuisset hierosolymis tributū. hir
cano pōtifice declarato. aristobolū captiuuꝫ
duxit. duosq; filios eius alexandrū t antigo
num cū totidem filiab⁹. rhomāq; per cilici
am ꝓperabat. syrie t iudee amministratōe
scauro cōmissa relictq; secū duab⁹ cohortib⁹.

De diuisione iudee in pentarchias.

Capl'm. X.

Lexander vero

a filius aristoboli ex itinere fugit
Qui magna manu collecta iu
deā populabat. t hircano īminebat. Obti
nebat aūt munitissima loca. alexandriū. hir
caniū. t macherunta. Missus est autem in
syriā gabinius vt scauro succederet sub quo
marcus antonius militabat. Qui cuꝫ in ale
xandrio obsedisset alexandrum. consilio ma
tris alexander se tradidit ei t castra. Que ga
binius consilio eiusdem mulieris funditus
euertit. ne alterius belli fierent receptaculuꝫ.
Palpabat em̄ mulier gabiniuꝫ obsequijs:
viro suo et ceteris captiuis metuens q̄ rho
mā fuerant abduci. Post hoc gabinius cu
ra templi mandata hircano. gentem iudeoꝝ
in quinq; conuentus diuisit. quasi per pen
tarchias iudee frangens superbiam. Eo tem
pore factus est antipater amicissimus gabi
nio. t marco antonio maxime. adeoq; clarus
it q̄ data ē ei vxor neptis regis arabū Cypris
nomine. Qui sustulit ex ea quattuor filios t
filiam. Primogenitus fuit phaselus. secun
dus herodes qui post dictus est ascolonita.
tertius iosippus. quartus feroras. filia dicta
est saloma.

De fuga aristoboli t eius itera
ta captiuitate.

Capl'm. XI.

Ost hec casu eli

p psus est a rhoma aristobolus. q̄
magna iudeoꝝ manu ꝓfata alex
andriū muro recingebat. ad quē debellan
dum missus est a gabinio antonius Captus
q; iterum aristobolus cum filijs rhomā pa
ductus est. Illum quidem in custodia sena
tus coercuit: filios autem in iudeam remi
sit. quia gabinius id se scripserat spondisse
ꝓtori aristoboli pro castellorum traditiōe.
Post hoc cum gabinius detineret apō egy
ptum. alexander aristoboli filius iudeos ite
rum ad dissensionem reduxit. Sed rediens
gabinius pacē fecit. t hircano pontificiū cō
firmauit. Quo mortuo missus est ꝑses syrie
crassus vt etiam parthos q̄ iam rhomanis
imminebant reprimeret. In sumptus vero
parthice militie omne fere aurum ō templo

sustulit,et ea q̃bꝰ pompeꝰ abstinuerat duo milia talẽtoꝝ.Ob hoc
auro in os infuso inte rijt.Cui successit ꝑses syrie Cassius,qui in o mnibus consilio antipatri vtebaꝫ.
Cui dictũ est aurũ sitisti aurũ bibe.

De reditu aristoboli in syriam ꝛ eiꝰ nece

Capl'm.XII.

⁊ tẽpore factũ

e est discidiũ inter romanos ꝓ pompeio ꝛ iulio cesare.Cesar aũt post se natus ꝛ pompei fugã trans mare ionũ:rebꝰ omnibꝰ romaq̃ potitꝰ,solutũ aristobolũ cũ duabꝰ cohortibꝰ ĩ syriã misit facile ꝓ hũc sibi posse iudeã subijci ratꝰ.Verum spes cesaris frustrata ẽ.Nã a studiosis pompeij veneno perijt aristobolus.Seruabaq̃ corpus eiꝰ melle ꝯditũ ꝓhibita sepultura,donec iussu antonij in monumẽtis regalibꝰ sepultus est.Occidit quoq̃ filiꝰ eiꝰ alexander antiochie a scipione securi ꝓcussus.ꝑm pompeij litteras accusatiõe ꝓ tribunali prius habita,supbis que in romanos admiserat.Solus aũt supstes antigonꝰ cuꝫ duabꝰ sororibꝰ suis ad quẽdã ptolomeũ mannei filiũ qui sub libano morabaꝫ ꝯfugit.Acceptaq̃ ptolomeus minorẽ sororẽ alexandraꝫ vxorẽ,ex quavt q̃ dam tradunt suscepit lisaniam abiline postea tetrarcham.

Q antipater transiuit in gratiam cesaris

Capl'm.XIII.

Ost hoc factuꝫ

p est preliũ in emathia,cui interfuit antipater ꝛ iudei sub põpeio.Qui cũ rediisset ĩ iudeã,timẽs cesarꝭ ipetũ,liberos suos ad arabas cognatos eoꝝ trãsmisit,Mortuo aũt põpeio antipater ĩ clientelã cesaris se ꝯtulit.Misit aũt cesar metridatẽ ꝓ gameũ ad expugnãdũ pelusiũ,mittẽs cũ eo incolã libani ptolomeũ ꝛ antipatrũ cũ tribꝰ militibꝰ iudeoꝝ.Ubi ꝑtus ãtipatri plurimũ enituit,Nã ꝛ muꝝ ꝓmus trãscẽdit,ꝛ mẽphiras ad obsequendũ cesari prudẽtia sua inclinauit:ꝛ inito põtio cũ ceterꝭ egyptijs pluribꝰ occisis totus pfossus corpe preter spem seruatꝰ ẽ ex põtio,habitaq̃ victoria: factoꝝ suoꝝ apõ cesarẽ metridatẽ testẽ habuit.Par eo etiã antonio in pluribꝰ eũ cõmendante factus est amicus cesaris.Quẽ cesar rbomana clusitate donauit simul ꝛ ĩmunitate,ꝛ eius gr̃a pontificatũ ꝯfirmauit hircano.

Q antipater ꝓcuratoꝝ iudee creatus est,

Capl'm.XIIII.

⁊ tempore anti

e patrũ ꝛ hircanũ criminabaꝫ antigonꝰ apõ cesarẽ,dicẽs eoꝝ ꝯsilio patrẽ suũ ꝛ fratrẽ interijsse.Ad hoc antipater veste,plecta multitudinẽ vulneꝝ demõstrãs verbis nõ opus esse dixit,cũ cicatrices se tacente clamarẽt ipm fuisse fidelẽ rbomanoꝝ: cũ antigonus filius fuisset fugitiuoꝝ,nullusq̃ ipm a pompeio quoad vixit potuit auellere,nec mõ a cesare quisq̃ eum esset auulsurus.Tũc cesar cuiuslibet dignitatꝭ sub pontifice in iudea dedit antipatro optionẽ.Qui remissa dignitatis mensura in cesarẽ,ꝓcuratoꝝ iudee declaratus est,impetrãs quoq̃ vt euersa patrie menia renouare sibi liceret.Regnũ quoq̃ est ꝯcessum hircano,ita tamẽ ne rex vocaret.Sextũ etiam cognatũ suũ cesar syrie prefecit.

Q herodes factus est preses galilee ꝛ ꝓnceps militie regis syrie.

Capl'm.XV.

Ost hec antipa

p ter filiũ suũ maiorẽ faselũ hierosolymis sub se,ꝓcuratorẽ statuit,ꝛ herodẽ galilee ꝑfecit,q̃ cũ natura strenuꝰ eẽt,ezechiã quendã ꝓncipẽ latronũ iterfecit cũ suis sequacibꝰ,adeoq̃ terrã quietã reddidit,vt publice herodes pater galilee cãtare tur.Faselus quoq̃ indolẽ fratris bona emulatione supare certabat.Ob hoc etiaꝫ pater eoꝝ obsequijs regalibꝰ a gente colebaꝫ.nec ꝓpter hoc tñ minꝰ fidelis hic fuerat hircano Nec fieri nõ potest:vt liuorẽ in bene gestis quisq̃ effugiat.Erãt ergo qui dicerent hircano,q̃ antipatro ꝛ filijs eius rebꝰ traditis ipe vacuo regis noĩe sederet.His accensus paulatim hircanus:causã dicturũ herodẽ iubet accersiri.Qui munita ꝓuincia galilea ad regẽ ꝓperabat,ferẽs secũ Sextiepistolã ꝓcipientꝭ hircano vt herodẽ ab omni crimine ꝛ pena liberaret.Nec multo post factus est herodes princeps militie Sexti,ꝛ tunc ĩiuriã predicte vocationis herodes vindicasset in hircanum,nisi pater eius ꝛ frater impetũ eius fregissent.

De morte Julij cesaris et signis
Cap'm. XVI.

Dtempore do

e lo' bruti z cassij occisus ē cesar, cū
p triennīū z mēses septez tenuis
set ꝓncipatū. Fuerat q̄dē rome impatū a ro
mulo sub regib⁹ vij. ānis. cc. xl. post sub ꝯsu
lib⁹ res acta est annis quadringentis q̄dra
gintaq̄tuor Obijt aūt cesar anno etatis sue
quinq̄gesimo sexto. corpusq; ei⁹ prostris cō
bustū est. Statuit aūt pl's in foro solidā co
lumnā lapidis numidici vigīti ꝓpe pedū. su
per quā tumulatus est. q̄ z iulia dicta est Cē
tesimo aūt die ante mortē ei⁹ cecidit fulmen
sup statuā eius in foro. et de noīe ei⁹ supscri
pto. c. litterā capitalē abrupit. Nocte p̄cedē
te diē obit⁹ eius fenestre thalami eius tanto
cū strepitu apte sūt: vt exilies a stratis ruitu
ram domū estimaret. Eadē die cū iret ī capi
tolīū date sunt ei l're indices mortis īminētis
Qui dū referret occisus: ī manu ei⁹ nōdū so
lute inuēte sūt. Die seq̄nti apparuerūt tres so
les in orbē. qui paulatim in vnū corp⁹ sola
re redacti sunt. significātes q̄ dūiuz lucij an
tonij z marci antonij. z augusti in monarchi
am rediret Vel potius. q̄ notitia trini dei z
vnius: toti orbi futura īminebat Bos quo
q; aranti locut⁹ est dicēs Jn breui magis de
situros boies q; frumēta.

Q̄ herodes adhesit cassio. Ca. XVII.

Post hec cassius

p vēit ī syriā c⁹ p̄dē p̄ses fuerat. col
ligēsq; exercitū ꝺ augustū adole
scentē z marcū antonīū septingēta talēta a iu
deis exigebat. Prim⁹ aūt herodes de galilea
centū ferēs talēta. fauorē cassij meruit. mora
lio⁹ indigne ferēt. Profect⁹ ē etiā herodes
cū cassio ad plīū q̄ ei adepta victoria regnū
iudee pollicebat

De nece antipatri vindicata per herodem
Cap'm. XVIII.

Rat eo tēpore

e cū hircano q̄dā de amicis suis
noie malicus. aspirās ad sacer
dotīū. Cūq; decreuisset hirca
nū veneno appetere statuit p⁹ appetere an
tipatrū īmemor bñficio⁹ ip'us. Suscepto
itaq; veneno p ministruz mortu⁹ est antipater
Malicus ꝓo cū ō morte ei⁹ suspectus habe
ret coram herode in multis se excusabat. Con
questus aūt herodes p ep'lam de p̄dis mor
te apud cassiū rescriptū ip'i⁹ accepit vt doluz
dolo vindicaret Scripsit etiā cassius chiliar
chis vt in ista cā herodi op̄ ferrēt. Vocauit
itaq; herodes hircanū z malicū ad cenā. qui
dū irent circū septū malicū chiliarche interfe
cerūt. Hircanus aūt stupore dissolutus ꝑci
dit vitaq; recepta aīa herodez p contrabat q̄s
malicū occidisset. Cūq; vnus rūdisset cassij
p̄ceptū: ait We z patriā cassius fuauit inco
lumē: amboz insidiatoze pempto Nō mul
to post cū egrotaret herodes damasci. phe
nix malici frater in vltionē fratris mouit ar
ma ꝓtra phaselū fultus hircani auxilio. Cū
q; ꝓualuisset herodes hircanū aggredi atten
tabat sed ꝓpter affinitatem redierunt in con
cordiam.

De vxoribus herodis z liberis eius.
Cap'm. XIX.

Hebebat quidem

b herodes vxorē nomine doside
sed ignobilē: de qua z antipatrū
suscepit. superduxitq; mariannē neptez hir
cani cuius etiam amore circuncidit se et fa
ctus est proselitus Habuit siquidē herodes
vxores nouem. ex quarum. vij. numerosam
suscepit sobolem. sed ō his paucos numera
re sufficiet. Primogenitus eius antipater ex
doside. alexander z aristobolus ex mariam
ne. archelaus ex mathaca samaritide. hero
des antipas qui post tetrarcha fuit. et Phi
lippus ex cleopatra hierosolymitide. Hero
dem tamen hunc quidam mariamne filium
putant.

Q̄ herodes z phasel⁹ tetrarche iudee fa
cti sunt ab antonio.
Cap'm. XX.

Ed vbi Cassio

s in philippis interfecto cesar in
italiam antonius syriā discesse
runt iudeoruz optimates pha
selum z herodem apud antonium accusabāt
q̄ rerum summā vi possiderent. nomē tamē
supesset hircano. Herodes autem muneri
bus placauit antonīū. in memoriam reuocans ei
patris sui antiquam cum eo familiaritatem
Cum aūt denuo antiochie. a. c. viris iudeis

accusarēt astāte etiā hircano pcontabat hircanū antonio quinā rebꝫ gerēdis essent aptissimi. Cūqꝫ herodē et fratres eiꝰ alijs ptulisset, hilaratus antoniꝰ eos de pcuratoribꝫ tetrarchas iudee declarauit. Abeūte aūt antonio romā pachorus rex parthoꝝ ī manu valida eufratē trāsgressus est. Ad quez descendēs lisanias antigoni nepos, filiꝰ ptolomei et alexādra vt predictuz est, pollicitꝰ est talēta mille et ꝯgines quingētas, vt antigonuz in regnū induceret. Acceptis itaqꝫ a pachoro multis milibꝫ parthoꝝ, antigonꝰ hierlm expugnabat et phaselus quidā muros, herodes domū regiā custodiebat. Sed cū intrasset vrbē antigonꝰ in diebꝫ pentecostes etiaz in foro dimicatuz est. Cū aūt de pace tractarēt, antigonꝰ pachoꝝ regem parthoꝝ pacis arbitriū ī dolo deposcebat. Egressi sunt ergo hircanꝰ cū phaselo et antigonꝰ ad parthoꝝ regē, perātes herodes noluit cuz eis descēdere, suadente mariāne vt nunqꝫ fidei parthoꝝ fidē adhiberet. Hircanꝰ ꝯo et phaselꝰ ī itinere a parthis cōprehēsi sunt. Quo accepto herodes noctu ad idumeos ptribules suos ꝓfugit. Premisit quidē vxores et filios et vniuersam supellectilē, et ipe subsequens impetus subsequētiū sustinebat. Grauiores aūt parthis iudeos in fuga experiꝰ est, cum quibus septuagesimo a ciuitate stadio dimicauit ibiqꝫ ob incredibilē victoriā castrū muntissimū postea firmauit quod et herodiō dixit. Dimissis aūt vxoribꝫ et liberis in oppido massada, sub custodia fratris sui ioseppi ī petrā ciuitatez arabum perrexit. Parthi ꝯo non solum antigonū restituerunt in regnum verūetiā hircanū et phaselum vinctos ei tradiderūt verberādos. At ille auriculas hircani dentibꝫ truncauit: nequando murataꝫ rebꝫ solutus pontificatū reciperet. Ab integroꝫ ei celebrari sacra oportet. Phaseli ꝯo virtute puentus est. Qui cū nec ferri copiā nec manū liberas haberet ad saxū fracto capite mortuus est. Cognito q̄dē q herodes cuaserat ait se equanimiē velle mori, qz vlroz viuū relinqueret. De hircano sunt q̄ dicāt q medicus ab antigono sibi missus ī auriculas eiꝰ venenum p medicamēto infudit, et mortuꝰ est. Josephus ꝯo refert eū ad parthos missū, et diu babitū ludibrio.

Qberodes rex iudee rhome creatꝰ est.
Caplm. XXI.

Erodes accepta

b morte fratris rhomam ꝑperauit, nec hyemis asperitate retētus ē. Circa pāphiliā fracta nauī et in rhodo reparata: ad rhomā pfectus est, ꝓmoqꝫ cām vie exposuit antonio. Qui miratus eius casuz et misertus: senatui psuasit vt herodē regē iudee declararent. Coronatus ḡ herodes, augusto et antonio hinc et inde astantibꝰ in capitolij ductus est, vbi et decretū senatꝰ sup hoc facto repositū est. Remissus est itaqꝫ ī iudeā herodes, duosqꝫ principes cū eo ventidius et sylo q̄ eū in regno collocarēt. Cū ergo venissent in galileaz, sylonē antigonꝰ mercede corrupit, et ꝑterea ꝓgredi aduersus antigonum simulatis occasionibꝰ differebat. Cunqꝫ tandē obsedissent hierusalē i romani, tū p hyemis asperitate, tū p inopia victus, ab obsidione descendētes, in idumea et galilea hyemabāt. Nec tūc tū herodes occisus erat, sed latronū multitudinē psequēs, etiā in cauernis eos igne suffocabat. Inter quos erat senioz, vij. filioꝝ pater, quos ipe occidit ī hūc modū. Stās in ore spelunce singulos nominatim euocabat, et pdeuntē quēqꝫ filioꝝ trucidabat nouissime et vxorē, tandē se ꝓfossum vulnere sup mortuos misit.

Qherodes pulso antigono positus est ī throno regni in hierusalē. Caplm. XXII

D tempore cir

c ca athenas morabat antoniꝰ, et iā amore cleopatre tenebat. Ad quē ꝑperabat herodes, sup dolo silonis querelā factuꝝ. Interim aūt et iosippus vt aliq̄d pclare faceret, ꝓtēpto herodis ipso ꝫ antigonū dimicauit et viciꝰ decapitatꝰ est a papio pncipe militie antigoni. Cuius truncuz antigonus calcaribꝰ verberare inhumaniꝰ aggressus est. Dū āt accepisset antonius dolum sylonis misit sosiū cuz herode in manu valida. Qui veniēs in iudeā occurrentē sibi papiū vicit, caputqꝫ eius feroze fratri suo in solaciū occisi fratris transmisit. Tandē quinqꝫ mensibꝰ obsessa hierlm, cū in sexto rhomani irruerēt in eaz nemini parcebāt: etati licet herodes rogaret vt parcerēt. Antigonꝰ quoqꝫ descendēs ad pedes sosij, pstratꝰ est quē nō miseratus sosius sed irridēs antigonā appellauit et in vincula coniecit. Cum aūt omnis

militū multitudo ad visenda sancta, z phanū spoliandū incitaret, refrenabat eos herodes acerbiorē sibi q̄s si victus fuisset fore dicēs victoriā, siq̄ fieri nefas esset, culpa sua visum fuisset. Inuehebat q̄z in sosiū, si vacue facta viris z opib⁹ ciuitate solitudini se regē relinq̄ret. De suis aūt facultatib⁹ mercedē singulis sedatuz ꝓfirmauit. Cūq̄z pmissa cōplesset Sosi⁹ aurea corona deo dicata sublata, victū Antigonū deducēs ad Antoniū remeabat, quē Anton⁹ securi pcussit. Confirmatusq̄z Herodes i regno iudee q̄rto āno ex q̄ rome diadema susceperat. Inde est q⁹ q̄q̄z plures q̄q̄z pauciores anni regni Herodis legunt. Trāslatū est itaq̄z regnū de iuda ad alienigenā, imminēte xp̄i aduētu. Audiēs Hircan⁹ Herodē regnantē redijt in iudeaz z in pristinum statum restitutus est, excepto q⁹ non ministrabat.

De morte mariānes dolo salome.
Capl'm. xxiii

Acta est autem f dissensio iter Mariannē z Salomā sororē herodis, hec illi meretriciū illa huic ignobilitatē obijciebat. Cōsilio ꝓo sororis Herodes hircanū occidit dolo, eo q⁹ regnū sibi deberi hircan⁹ diceret. Insolatiū aūt Mariānes: Jonathā frēz el⁹ cū eēt, xvij. ānoz̄ pōtificē ordinauit, z dosidē cū filio Antipatro ad petitionē Mariannes a hierusalē expulit, solis trib⁹ solennitatib⁹ ad orādū ascēdere eis hierosolymā pmittēs. Econtra saloma suggerente occisus est z Jonathas, eo q⁹ ad regnū videret aspirare. Cūq̄z accusaret saloma mariannem d adulterio addidit q⁹ expresse imaginē suam miserat antonio, vt ad amorē suū cū incitaret. Qvt cognosceret herodes ꝓperauit ad antoniū, mariannē sub custodia viri salome collocās, certa ei tradēs intersignia, sub quib⁹ si nūciatū ip̄i foret mariannē occideret, dūq̄z mora faceret herodes ip̄e: z audiret ab antonio imaginem illā missam a marianne, quia antonius adeo diligebat herodē, q⁹ nihil eū celaret vir salome: q̄ sibi fuerant impata marianne reuelauit. Reuerso aūt herode vxor cū in sinu el⁹ dormiret cū lachrymis q̄ de morte eius imsperauerat indicauit. Exiliēsq̄z a stratis herodes scisitabat a sorore, dormiuit ne vir tu⁹ cum marianne. Que ait, dormiuit. Stratiq̄z occidi mariannē fecit z virū sororis. Veruz de morte vxoris, quā supra modū diligebat adeo indoluit, vt tāq̄z lunaticus crebro in amentiā verteretur. Cum aūt conualuisset, antipatrum cū matre reuocauit. Filios autem quos d marianne susceperat: alexandrum z z aristobolū rhomā misit liberalib⁹ artibus erudiendos.

Qvaugustus addidit regno herodis trachonitidem z ituream. Capl'm. xxiiii.

Olt hec cōmissum p est prelium apud actiū, inter augustū z antoniū, cui nō interfuit herodes, missus ab antonio ꝓ regē arabum ad petitionē cleopatre vt quolibet eoz victo ipa regnū illi⁹ obtineret. Morte enim regū orientaliū iaz tūc moliebat vt p eis ipa regnaret. Cūq̄z herodē offensū antonio redd̄ere moliret, nec efficere valeret, tamen hiericho tinā terrā palmaz̄ z balsami feracē i iudominiū iam transtulerat. Victo ergo antonio cū augustus rhodū venisset, nec antoniū victū reputaret cū supesset herodes, periculis occurrēs herodes, d̄posito habitu regio in cultu p̄uato stetit ante cesarē z ait, Faciorē me vtilē fuisse antonio z fidelē q̄d exptus fuisses sub actio si affuissez. Nec nec omnino defui, auxilia z frumēta mittēs ei, nec modo deessem, si mihi adq̄escēs cleopatrā odio vestri fomitē occidisset. Una ergo cū victo victus suz coronāq̄z cuz fortuna depositi ad te aūt veni, spem salutis de virtute pstumis. Ad hec cesar, Imo saluus esto, z nūc regnato certi⁹, meritus es vt plurimos regas cum amicicia tanta fide tuearis. Recte fecit antonius, qui magis cleopatre paruit q̄s tibi. Te em̄ lucrati sumus p eū ꝓpter el⁹ amentiā. Experiar quoq̄z tibi bene facere, vt nō q̄ras antoniū. Cū aūt ꝓperaret augustus in egyptuz nō solū in plūs virtus herodis enituit, verū etiā in deserto eunti z redeūti exercitui ita parauit necessaria, vt nec aquaz̄ deesset copia, nec q̄cq̄z vtensiliū, ita vt miraret cesar. Mortuis ꝓo cleopatra z antonio, modicū esse regnū herodis rhomāi ꝓclamabāt. Ob q̄ august⁹ cū restituisset ptē regni quā cleopatra abstulerat, ꝓtradidit ei trachonitidē ituream totāq̄z maritimā vsq̄z ad pirgū stratonis, quā p⁹ i honorē augusti cesareā appellauit. Edificauit aūt in ascalone domū regiam, z delis-

ceps agnominat⁹ est ascalonita Natõe eñ idumeus fuit ex patre, arabs ꝓo ex mre. Dedit ei cesar q̃dringentos galatas satellites stipatores cleopie imanes ꝛ sanguinis humani auidos

Uel ꝓprie dictus est ascolonita. Au⁹ eñ el⁹ q̃ ꝛ herodes ascalonita fuit natiõe et editu⁹ templi apollinis, cui⁹ filiũ antipatrẽ puerulu; rapuere latrones idumei, et cum eis tantũ fuit, ꝙ etiaꝫ post factus est princeps eorum', vnde ꝛ idumeus dictus est.

De herodianis. Caplm. XXV.

Ji cũ ꝓrius eleutheri dicerenꝫ a flumie eleuthero superiorꝫ galilee, sup q̃ oriũdi fuerãt, ẽ cetero herodiani dicti sũt. Cũ aũt fecisset pr⁹ i hierlm turrim quã vocauit antoniã, q̃ nũc turrꝭ dauid dr: fecꝭ ꝛ nũc aliã quã vocauit agrippinã A cesare eñ amabat post agrippã, ꝛ ab agrippa p⁹ cesarẽ. Posuit et aquilã aureã super speciosam portã tẽpli imensi ponderꝭ in honorẽ romano; iudeis id egre ferẽtib⁹ Fecit q̃z herodion, in q̃ ꝛ sepult⁹ ẽ. Fecit ꝛ phaselũ in memoriã fratrꝭ. Reparauit samariaꝫ quã et sebastẽ dixit, vbi et templũ maximũ cesari dedicauit. Aliud etiã templũ circa iordanis fontẽ cãdido de marmore cesari dedicauit, prorsus non erat idone⁹ regni loc⁹ quem vacuũ honore cesaris relinq̃ret. Anno, q̃z, xv regni sui templũ domini magnifice ẽ corauit nec soluꝫ in regno suo, verũ etiã in adiacẽtib⁹ ciuitatib⁹ memorialia sue libertatꝭ quasi industrie opera reliquit. Fecit etiã cesareaꝫ palestine in q̃ turrꝭ stratonis, in q̃ contra aduentũ augusti porticũ de cãdido marmore ꝓstruxit, in qua post cornelĩ⁹ cẽturio creat⁹ est a petro ep̃s.

De offensa herodis in filios. Caplm. XXVI.

Ost hec redierũt a studio filij el⁹, ꝛ erat alexander acerrimus perorator. Quoꝝ vn⁹ aristobolus filiã salome amite sue duxit in vxorẽ. Alter filiaꝫ regis cappadocie. Jacꝫ licẽtius cũ ꝓe ẽ succeſſiõe regni disceptabãt. Ob ꝟ ꝓ offensus antipatrẽ illis ꝓponere satagebat. In testamento q̃z iã apte declaratus fuerat successor. Proinde p̃dicti fratres de morte patrꝭ occulte tractabãt. Qđ ꝓsentiẽs pater, a se eos relegit. Hi ꝓ rhomã naulgauerũt, vt patris iniuriã deferrent ad cesarem.